

VIDA PARROQUIAL

SUPRESSIÓ DE MISSES

La Conferència Episcopal Tarraconense ha decidit suspendre totes les misses celebrades amb poble, incloses les dominicals, a causa de la crisi provocada pel coronavirus. Recomana seguir la missa per televisió, ràdio o Internet.

Diumenge V de Quaresma (A), 29 de març de 2020.

Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45

espòs de la Benaurada Verge Maria. A les comunitats autònomes en les que no és festiu, el diumenge més proper, en aquest cas estava previst per aquest proper diumenge, dia 22. El Dia del Seminari se celebra des de l'any 1935 amb l'objectiu de suscitar vocacions al presbiteri a través de la sensibilització, dirigida a tota la societat, i en particular a les comunitats cristianes.

Mn. Jordi Font

Que em deixin il·luminar

Jesús, necessito la llum exterior en els meus ulls per gaudir de les meravelles que m'envolten; però encara necessito més la llum interior que il·lumini la meva persona: la intel·ligència per descobrir la veritat; el cor per saber estimar de debò; la voluntat perquè esculli sempre el millor; els sentiments perquè, en cada moment, sàpiga comunicar pau i energia als altres. Que la teva presència i la teva paraula siguin sempre per a mi camí, veritat i vida. Que la llum que vaig rebre en el baptisme il·lumini la meva vida i sigui llum per als altres. Que, com el cec de l'evangeli, sigui valent per donar testimoni del que has fet en mi davant tots aquells que qüestionen la meva fe.

Josep Codina i Farrés

ENTREPANS PER ALS USUARIS DEL MENJADOR

Un grup de voluntaris preparen cada migdia, de dilluns a divendres, entrepans per donar una bossa de pic-nic als usuaris del menjador social –que està tancat– a fi que se la puguin endur.

Posposada la campanya del Dia del Seminari fins al 3 de maig

Davant la pandèmia del coronavirus, la Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris de la Conferència Episcopal Espanyola ha decidit ajornar la celebració del Dia del Seminari al diumenge dia 3 de maig de 2020, quart Diumenge de Pasqua i dia en què s'escau la celebració del Diumenge del Bon Pastor.

Precisament el lema d'aquest any és «Pastors missioners». Aquesta jornada se celebra habitualment el 19 de març, solemnitat de sant Josep,

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

22 de març del 2020 Núm. 841

Diumenge IV de Quaresma (A)

PER A EXCLOSOS

És cec de naixement. Ni ell ni els seus pares en tenen cap culpa, però el seu destí quedarà marcat per sempre. La gent el mira com un pecador castigat per Déu...

Jesús el mira de manera diferent. Des que l'ha vist només pensa en rescatar-lo d'aquella vida de captaire, menyspreat per tots com a pecador. Ell se sent cridat per Déu a defensar, acollir i guarir precisament els que viuen exclosos i humiliats.

Després d'una curació treballosa, el cec descobreix per primera vegada la llum. La trobada amb Jesús ha canviat la seva vida. Per fi podrà gaudir d'una vida digna, sense por d'avergonyar-se davant de ningú.

S'equivoca. Els dirigents religiosos saben qui no és pecador i qui està en pecat. Ells decidiran si pot ser acceptat en la comunitat religiosa. Per això l'expulsen.

El captaire curat confessa obertament que ha estat Jesús qui se li ha acostat i l'ha curat, però els fariseus el rebutgen irritats: «Nosaltres sabem que aquest home és un pecador». L'home insisteix a defensar Jesús: és un profeta, ve de Déu. Els fariseus no ho poden aguantar: «Tot tu vas néixer en pecat, i ens vols donar lliçons?».

L'evangelista diu que, «quan Jesús va saber que l'havien expulsat, va anar a trobar-se amb ell». El diàleg és breu. Quan Jesús li pregunta si creu en el Messies, l'expulsat diu: «¿I qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?». Jesús li respon commogut: «Ja l'has vist: és el qui et parla». El captaire li diu: «Hi crec, Senyor».

Així és Jesús. Ell ve sempre a trobar aquells que no són acollits oficialment per la religió... Els que no tenen lloc en les nostres esglésies tenen un lloc privilegiat en el seu cor...

Amics i amigues desconeguts, no ho oblideu: quan els cristians us rebutgem, Jesús us està acollint.

José Antonio Pagola (Traductor: Francesc Bragulat)

FULL INFORMATIU

Lectura del primer llibre de Samuel (1 Sa 16,1.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Salm responsorial [22,1-3.4.5.6]

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 9,1-41)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa 'enviat'. Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que vèiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el soc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

Aquests dies hem trencat el nostre ritme normal i, en algun moment, ens ha estat difícil deixar de fer allò al que estem habituats, i no poder gaudir de la relació amb les persones amb qui sovint compartim el nostre temps. Però, potser, també hem gaudit de moments de calma i silenci que ens han ajudat a valorar les relacions veritables, les que ens volen pel que som, més enllà de les aparences i de les limitacions que cadascú tenim.

Avui se'ns parla sovint de les persones que pateixen soledat no desitjada però, massa vegades, són una xifra i no hi posem rostre.

Recordem-nos aquests dies d'aquestes situacions difícils, de les persones que sovint se senten soles, a les que ningú dirigeix la seva mirada perquè no compten, perquè no són «importants» segons els criteris d'èxit que valora la nostra societat. Sovint són aprop... un veí, algú que ve a la parròquia de tant en tant, un infant que va a l'escola amb els nostres, una família que té dificultats...

Que Jesús sigui el nostre Mestre per ajudar-nos a mirar les persones sense prejudicis i a reconèixer la dignitat que les hi és inherent.

I tu? I jo? Sabem mirar-los tal com va fer Jesús?